

Petra Brune-van der Veen: 'Als de zon écht even niet meer lijkt te gaan schijnen'
Uitgeverij Boekscout, Soest 2015. ISBN: 9789402217049 Zie ook: www.boekscout.nl
(CVA/ Hersenstaminfarct/Revalidatie/PO)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Boek van 112 pagina's waarin Petra Brune-van der Veen beschrijft hoe zij met man en twee dochters leefde voordat haar man een hersenstaminfarct kreeg, vervolgens opgenomen werd in het ziekenhuis, complicaties kreeg, revalideerde en hoe dit alles hun gezinsleven beïnvloed heeft. In het boek is ook een lijstje met don'ts en vooral de do's opgenomen voor artsen, verpleegkundigen, familieleden, omgeving.

Over de schrijfster:

Petra Brune-van der Veen (1967) woont met man Peter en twee dochters in Scharnwoude. Ze werkte na haar Havodiploma te hebben gehaald o.a. op een bank en bij een lokale omroep. Daar heeft ze Peter haar man leren kennen. Nu werkt ze als administratief medewerker en zorgt voor haar man Peter.

Korte beschrijving:

Petra Brune begint met te beschrijven hoe het leven samen met Peter begon hoe zij ze een relatie kregen. Ze woonden eerst op een boerderij samen met de ouders van Peter om later met Peter en de ondertussen geboren dochters in Scharnwoude te gaan wonen. Ze licht toe hoe Peter altijd hard werkte, ook gedurende weekenden vaak werkte en hoe hij een hersenstaminfarct kreeg. Ze beschrijft de gang door de gezondheidszorg, complicaties, adviezen van hulpverleners en artsen, hoe Peter ging revalideren en weer thuis kwam wonen. Hij blijft dan beperkingen houden , waaronder slecht zien, maar een verpleeghuis vond Petra niets en bleek ook niet nodig te zijn. Daarnaast gaat zij in op hoe hun gezinsleven is veranderd.

Wat viel op:

Hoe Petra Brune ervan overtuigd bleef dat Peter thuis zou kunnen wonen en dat hij, hoewel artsen anders dachten meer kon omdat hij meer opknapte. Ook al zijn er problemen, bijvoorbeeld omdat Peter meer seks wil en Petra dat niet op kan brengen ze redden het samen wel.

Naast het hele verhaal ook het lijstje don'ts en vooral de do's die Petra Brune-van der Veen in het boekje op heeft genomen (pagina 105).

Citaten:

Zie ook:

http://www.boekscout.nl/shop/.aspx/Als_de_zon_echt_even_niet_meer_lijkt_te_gaan_schijnen?bookId=5724

Pag.42: 'Ze maken een nieuwe scan. Is het een tweede infarct? De neuroloog komt even later met goed nieuws. Het is oedeemvorming. Ze houden nu goed in de gaten of de druk op de hersenen niet te hoog wordt.'

Pag. 68: 'Na zeven weken verzorgingstehuis is het zover. Peter komt definitief naar huis. We zijn acht maanden verder. Ons huis is versierd en er staan een paar vrienden thuis te wachten.'

Pag.105: ‘Het is nooit mijn bedoeling geweest om mensen, instellingen of instanties fel te bekritisieren. Maar ik heb wel dingen meegemaakt die te denken geven. Vandaar dat ik dit boek wil besluiten met een cadeautje.

De don'ts en vooral de do's. In de hoop natuurlijk dat het cadeautje wordt uitgekapt. (...)

Voor de artsen, instanties en beslissers;

(...)

Plak niet te gauw een stempel op de patiënt en hun begeleiders. (...)

Voor het verplegend personeel:

Toon je betrokkenheid, zonder je professionaliteit te verliezen. Dit heb ik gelukkig heel veel ervaren. Geweldig. (...)

Voor de naasten burens en vrienden:

Wees bereid vaak de eerste opvang voor het gezin te zijn. Accepteer echter wel dat het soms met anderen beter klikt. (...)

Recensies/Extra:

<https://nl-nl.facebook.com/rtvnh/posts/945042165527126>

[http://www.boekscout.nl/shop/.aspx/Als de zon echt even niet meer lijkt te gaan schijnen?bookId=5724](http://www.boekscout.nl/shop/.aspx/Als_de_zon_echt_even_niet_meer_lijkt_te_gaan_schijnen?bookId=5724)

<http://koggenland.nieuws.nl/nieuws/7914/hersenstaminfarct-keerpunt-2/>